

Mensen die honden hebben, lopen vroeg of laat het risico om een hondengevecht mee te maken of hebben het reeds meegemaakt. Want... niettegenstaande alle pogingen om honden te kweken die verdraagzaam zijn tegenover elkaar, en niettegenstaande een goede opvoeding en training, kan het toch gebeuren dat honden vechten. Je kan hier moeilijk van 'gestoord gedrag' spreken. Op zich is daar niets gestoords aan. Het gaat hier immers over honden, en honden die vechten.

Vechtende honden

De redenen waarom honden vechten kunnen velerlei zijn

Zo kunnen ze bijvoorbeeld vechten om een kluit, om hun territorium te verdedigen, om hun eten te beschermen, hun baas te verdedigen, hun slaapplek op te eisen, hun nest te verdedigen, enz. Maar laten we hun verdediging opnemen: zij doen het niet om de wapenindustrie aan te zwengelen.

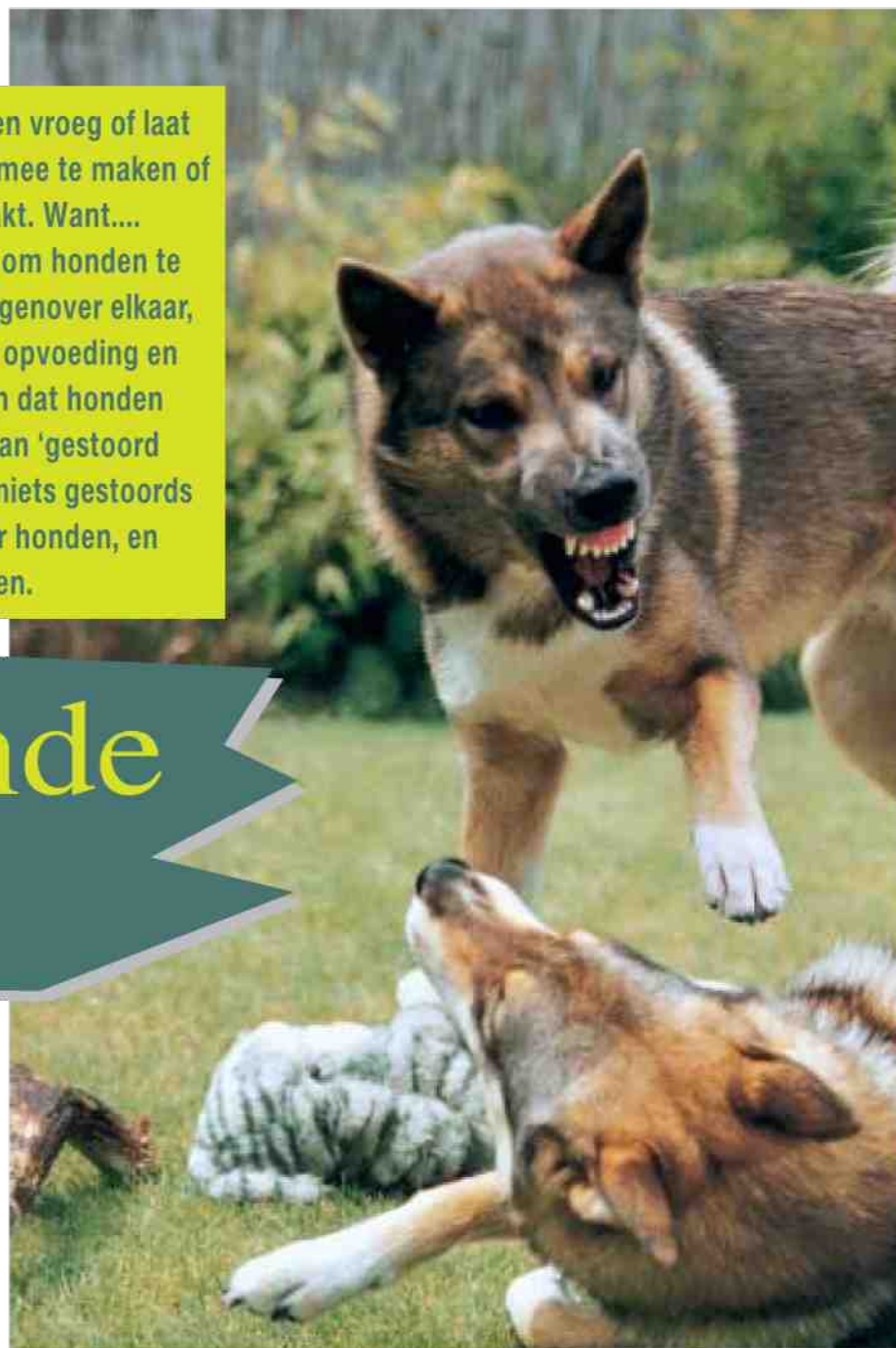
De meeste hondeneigenaars die geconfronteerd worden met vechtende honden weten niet hoe ze moeten reageren. Sommigen geraken zelf in paniek en willen het gevecht zo vlug mogelijk stoppen. Om de schade bij een gevecht voor jezelf of voor de honden zoveel mogelijk te beperken, zijn er een aantal dingen die je best niet doet en andere dingen die je best wel doet.

Een aantal daarvan zet ik hier op een rij.

Dingen die je beter niet doet

1) Begin niet te roepen

De meeste mensen proberen het gevecht te stoppen door hard te schreeuwen. Meestal

maakt dit geroep de stress nog erger bij de honden en wordt het gevecht nog heviger. De meeste hondengevechten gebeuren immers omdat honden onzeker zijn.

Als de baas dan ook nog blaft, dan is het hek helemaal van de dam.

2) Probeer er zelf niet tussen te komen

Ik heb al heel wat eigenaars geweten die door hun eigen hond gebeten werden op het ogenblik dat ze probeerden de beide vechtende honden te scheiden. Een hond die in een gevecht is en in het wilde weg van zich afbijt, maakt geen verschil tussen de hand van zijn eigen baas of van een vreemde.

3) Laat de honden het niet uitvechten

Als je honden vechten, hoor je weleens ver-

tellen dat het 'rangorde'-gevechten zijn en dat je ze moet laten uitvechten. Alleen op die manier zouden ze voor eeuwig en altijd kunnen uitmaken wie de baas is. Dit is echter niet waar!

Heel wat honden hebben nooit of onvoldoende geleerd hoe ze zich moeten gedragen bij een gevecht. De meeste honden kennen geen onderwerpsgedrag, weten niet wanneer ze moeten stoppen, hoe ze zich moeten overgeven enz...

Daarbuiten is het mijn ervaring dat als honden van het eigen gezin vechten, dit meestal geen rangordegevechten zijn, maar dat ze wel, weliswaar onbewust, door de eigenaars in de hand gewerkt worden.

De honden het laten uitvechten is ronduit gevaarlijk. Honden kunnen elkaar ernstig verwonden en dit kan zelfs tot de dood leiden.

Wat je wel kan doen

A. PROBEER DE GEVECHTEN TE VOORKOMEN

Hier heb je heel wat mogelijkheden:

- Train jezelf in het **herkennen van waarschuwingssignalen**. Net voor ze aanvallen, gedragen honden zich op een specifieke manier. Ze bewegen anders enz.

- **Vermijd mogelijk gevaarlijke situaties** zoals bijv. gevechten of dreigementen aan een afsluiting, het bewaken van een voorwerp of een 'imitatieprooi'.

- Zorg dat je eigen honden minstens **één of twee bevelen op commando** uitvoeren. Je kan dan bijvoorbeeld het bevel 'zit' geven als je bang bent dat de situatie gaat escaleren.

- Stel een aantal **huisregels** op die je honden moeten opvolgen. Doe ze bijv. wachten aan de deur, laat ze iets doen voor jou vooraleer jij iets voor hen doet, enz. Op die manier leren honden rekening te houden met jou en zijn ze bereid en gewend hun gedrag aan te passen als je dat vraagt.

- Laat je hond(en) **niet spelen met honden die je niet kent**. Als je toch beslist om je hond te laten spelen, vergewis je er dan eerst van dat de andere honden dezelfde speelstijl hebben als jouw hond.

- Probeer **situaties met loslopende honden te voorkomen**. Als je de eigenaar van de loslopende hond kent, verzoek hem dan vriendelijk zijn hond thuis te houden. Als je de eigenaar niet kent, bel dan de dierenbescherming of de politie.

B. PROBEER HET GEVECHT TE STOPPEN

Maar let op dat je zelf geen risico loopt.

Daarvoor heb je een aantal mogelijkheden:

- **Denk eerst na** vooraleer je iets doet. Veelal is er bij hondengevechten veel kabaal maar zijn er geen of weinig verwondingen. De meeste verwondingen worden veroorzaakt door eigenaars die per se vechtende honden willen scheiden en door hun handelen nu net de verwondingen verergeren (scheurwonden!).

Het is goed om weten dat de meeste gevechten tussen vreemde, sociale honden eindigen zonder erge verwondingen. **De gevechten duren meestal niet langer dan 20 seconden** (40 tellen).

De **beste reflex** die je als baas kunt hebben, is dan ook **WEGLOPEN VAN JE HOND** en van op een afstand de zaak in het oog houden.

- Als je oordeelt dat je twee vechtende hon-

den toch moet **SCHEIDEN**, dan kan je dat op een aantal manieren, die echter geen van alle garanderen dat het gevecht echt stopt :

- **Sproei met een krachtige straal** van een waterslang op de honden, zelfs in hun bek of neusgaten.

- **Spuut met een brandblusapparaat** op de honden.

- **Maak plots een hard lawaai**. Er bestaan bijv. *personal alarm*-spuitbusjes die aan vrouwen aangeraden worden om mee te dragen in hun handtas en te gebruiken bij eventuele geweldplegingen door vreemden op straat. Hiermee kan je een schrikgeluid produceren. Maar even goed zijn bijvoorbeeld twee deksels van een kookpot die je met kracht tegen elkaar kletst.

- **Chemische producten**. In Amerika bijv. is pepperspray of berenspray een middel dat iedereen met zich mag meedragen. In Noord-Frankrijk is dit product ook te koop maar in België is het een verboden wapen, dus wij mogen het niet gebruiken.

- Momenteel worden er **'peacemakers'** verkocht. Dit zijn dolkvormige houten voorwerpen die meestal door eigenaars van pit-bulls of American Staffordshires worden meegedragen. Het is de bedoeling dit voorwerp tussen de tanden van de hond te wrikken en de muil daarmee open te breken op het moment dat honden vastgebitten hebben en niet meer loslaten. Dit vastbijten en niet meer loslaten is trouwens een typische manier van bijten die je niet algemeen bij alle hondensrassen aantreft.

- Een goede techniek is ook om **een wollen deken, een slaapzak of een dekbed** over de vechtende honden te gooien. Als je dan zelf tussenbeide komt en een van de honden je bijt, dan is de kans op verwonding minder groot. Het plots verdonkeren van de omgeving kan er trouwens ook voor zorgen dat de greep van de honden verslapt of dat ze loslaten.

Het grote gevaar als je zelf tussenbeide komt en het gevecht dwangmatig stopt, is dat een van de honden, of allebei (!),

zich op jou stort. Dat gevaar loop je ook bij de laatste twee technieken. Pas ze dus alleen maar toe als het leven van de hond in gevaar is. Doe het niet als er verscheidene honden in het spel zijn.

- **Pak een van de honden bij zijn achterpoten en til hem op** zodat zelfs zijn voorpoten van de grond komen. De meeste honden laten dan los.

- **Span de halsband aan**. Draai de leiband of je broekriem rond de nek van de hond en draai zo fel dat de hond zijn beet loslaat omdat hij naar lucht moet happen.

Een aantal van deze technieken heb ik, gelukkig, zelf nooit hoeven te gebruiken, maar ze werden mij aangereikt door leden van de Amerikaanse Vereniging van Professionele Hondeninstructeurs (APDT).

• TEKST: DANY GROSEMANS

• FOTO'S: ARCHIEVEN WOEF

WAAR GEBEURD

Dit verhaal komt van een Amerikaanse instructeur van APDT en werd mij naar waarheid verteld.

Op een hondenshow waar twee honden in de ring elkaar in de nek vlogen en waar het ernaar uitzag dat het gevecht voor ernstige verwondingen zou zorgen, greep de keurmeesteres zelf in. Zij grabbelde een van de honden bij zijn staart, trok die omhoog en plantte haar duim in het rectum (de aars) van de hond. De hond, verbaasd maar waarschijnlijk ook geschrokken door de plotse pijn, liet los en draaide zich om om te kijken vanwaar dit kwam. De keurmeesteres trok haar duim terug, excuseerde zich bij de hond, verliet de ring om haar handen te wassen en stond 10 minuten later opnieuw honden te keuren alsof er niets gebeurd was.

DE TRUC MET DE PARAPLU

Voor mensen die last hebben van honden die hen en hun hond lastig vallen op wandelingen heb ik een oplossing. Je kan, net als Trish King, een Amerikaanse dierentrainster, een geprepareerde automatische paraplu meenemen op wandelingen. Op een zwarte paraplu schilder je met gele verf twee grote ogen en een muil vol tanden. Als een hond naar jouw hond rent en hem wil aanvallen, steek je de paraplu uit naar de aanstormende hond en open je plots de paraplu. Je moet de reactie van de vreemde hond eens zien!

Enig minpunt: je moet vooraf je eigen hond wel aan de paraplu laten wennen, want anders eindig je zelf met een getraumatiseerde hond die niet meer mee wil gaan wandelen als jij de paraplu meeneemt.